

War är nu den wännen som^{1.}
som jag tänkte på?
Hon hafwer nu alt swunnit sin
ros,
Och du har någon annan som du
håller kär
Min allra tacksaste Ros,
Guldet så fint, har lånat ditt
sinn,
Alt du ej feck blifwa allra kära-
sten min,
Och jag har gått Tjänaren din.

Alla höga berg, å alla gröna^{2.}
trän,
A alla små liljor på marken,
A alla små fåglar så sjunger di de,
Alt Kärleken min han är stark!
A wintren ger snö, å sommarn
ger hö,
A rikedom har lånat min kära
Fästend,

Tag buskar at jag wore dö,
Snart slites en trå, snart wisnar
et strå,
A snart blir Flickan gifter, å ti-
den löper å.
Men jag går helt solo ändå.
Det wärte upp^{3.} en lilja alt uti
wår ång,
Hon pryder dess ljufliga lund,
Jag tänkte med tiden få kunna
winna den,
Och bli min lycka den stund,
Få blifwa din man, Trolöfswad
med han
Knyta med händerna et ouplö-
ligt band,
Och säga för alla at jag wann.
All små fåglar^{4.} som sitter uti trän!
Di sjunger at jag har fått käre;
Ifrån en wacker Flicka som jag
har hållit kär
Nog wet di at det gör mig sorg,